

Όνειρο ή Πραγματικότητα;

Η Έμμα και η Ίνο ήταν πάρα πολύ καλές φίλες. Μια μέρα σκέφτηκαν να πάνε να εξερευνήσουν το στοιχειωμένο σχολείο. Οι φήμες έλεγαν ότι όσοι πήγαιναν εκεί δεν ξαναγυρνούσαν. Αλλά ήθελαν να δούνε και μόνες τους.

Μόλις μπήκαν μέσα στο σχολείο το πρώτο πράγμα που είδαν ήταν ένα παιδί κρεμασμένο να κουνιέται πέρα-δώθε και μετά από αυτό έκλεισε η πόρτα! Η Έμμα άρχισε να τρέμει από τον φόβο της και έλεγε στην Ίνο να φύγουν. Αλλά η Ίνο αρνήθηκε. Τα δύο κορίτσια άρχισαν να περπατάνε στους σκοτεινούς διαδρόμους του σχολείου. Καθώς περπατούσαν η Έμμα συνειδητοποίησε ότι το σχολείο φαινόταν από έξω μικρό, αλλά από μέσα ήταν πολύ μεγάλο.

Κάποια στιγμή τα κορίτσια κουράστηκαν και κάθισαν στον διάδρομο, να ξεκουραστούν. Η Ίνο είχε φέρει μαζί της έναν αναπτήρα και κεριά σε περίπτωση που ο φακός τους τελείωνε από μπαταρία. Καθώς η Έμμα μιλούσε στην Ίνο, διέκρινε ένα μικρό κοριτσάκι με κόκκινο φόρεμα, το οποίο κρατούσε ένα ψαλίδι που ήταν γεμάτο αίματα και ερχόταν κοντά τους. Η Ίνο αρπάζει το χέρι της Έμμα και αρχίζουν να τρέχουν. Μόλις σταμάτησαν, η Έμμα την ρώτησε γιατί άρχισαν να τρέχουν και εκείνη της εξήγησε. Καθώς περπατούσαν, άκουγαν μέσα από μερικές πόρτες κλάμα, αλλά δεν τολμούσαν να μπουν.

Τα κορίτσια επιτέλους βρήκαν ένα μέρος που τους φάνηκε ασφαλές. Ξαφνικά αισθάνθηκαν μεγάλη εξάντληση και ξάπλωσαν. Η Έμμα είπε: 'Θα μείνουμε για πάντα μαζί, σωστά;' Κι η Ίνο απάντησε: 'Χεχεχε...και φυσικά χαζούλι!' και γέλασαν. Και η Έμμα ξαναείπε: 'Ναι, πάντα μαζί!' Κάποια στιγμή η Έμμα σηκώθηκε για να πάει τουαλέτα. Μόλις έφυγε, η Ίνο για κάποιο λόγο δεν μπορούσε να κουνηθεί. Αίμα άρχισε να τρέχει από τους τοίχους και να ακούει γέλια μικρών παιδιών. Η Ίνο γυρνάει τα μάτια της στα δέξια και βλέπει μια μαύρη φιγούρα να την πλησιάζει. Μόλις η Έμμα πήγε να μπει στο δωματιάκι βρίσκει την πόρτα κλειδωμένη από μαύρα μακριά μαλλιά. Ευτυχώς, είχε πάρει μαζί της ένα κεριά και έκαψε τα μαλλιά. Έτσι έσωσε την Ίνο. Όταν βγήκε η Ίνο, άρχισε να κλαίει από τον φόβο της. Μετά από λίγο, μόλις ένιωσε καλύτερα, σηκώθηκαν και άρχισαν να ψάχνουν για έξοδο. Ταυτόχρονα όμως εξερευνούσαν τις τάξεις.

Στην πρώτη τάξη που μπήκαν υπήρχε το πνεύμα ενός κοριτσιού στην γωνία. Το πνεύμα τούς πλησίασε και είπε: 'Μην φοβάστε, είμαι καλό πνεύμα, δεν θα σας βλάψω. Πέθανα εδώ, πριν πολλά χρόνια, νομίζω...Όταν βλέπετε μπλε πνεύματα σαν και εμένα μην ανησυχείτε, δεν θα σας βλάψουν, αλλά τα κόκκινα μην τα πλησιάζετε. Πριν φύγετε, θέλω να σας πω κάτι: Όσοι πεθαίνουν εδώ, στον έξω κόσμο κανείς δεν τους θυμάται...Μόνο εσείς θα τους θυμάστε, άμα βγείτε ζωντανό από εδώ...' και το πνεύμα εξαφανίστηκε. Μετά από αυτό, τα δύο κορίτσια έφυγαν από εκείνη την τάξη. Όσο εξερευνούσαν τις τάξεις το μόνο που έβλεπαν ήταν σκελετούς παιδιών. Αλλά σε μερικές τάξεις υπήρχαν κάποια πνεύματα που έλεγαν: 'Β-βοήθεια...κ-κάποιος...πο-πονάει...πολύ' και αλλά παρόμοια. Η Έμμα και η Ίνο είχαν φτάσει μπροστά από τις τουαλέτες και τότε η Έμμα είπε ότι ο αναπτήρας της μπορεί να έπεσε εκεί και πήγε να ψάξει. Η Ίνο περίμενε και περίμενε... αλλά η Έμμα δεν βγήκε. Τότε αποφάσισε να μπει μέσα στις τουαλέτες. Ανοίγει τις δύο πρώτες, τίποτα. Αλλά μόλις έφτασε στην τρίτη, είδε κάτι που ποτέ δεν ήθελε να δει. Είδε το πιο αγαπημένο της πρόσωπο κρεμασμένο, την Έμμα. Η Ίνο πέφτει στα γόνατα της και με δάκρυα στα μάτια της κοιτάει την Έμμα με τρόμο. Ξαφνικά, η Έμμα είπε: 'Β-βοή...θεια...κα...κανείς...κάποιος...' Η Ίνο με τρόμο αλλά και ευτυχία κοιτάει την Έμμα και λέει: 'EMMA! ΕΙΣΑΙ ΖΩΝΤΑΝΗ!! Πρέπει κάπως να σου βγάλω αυτό από το λαιμό σου!' Η Ίνο σήκωσε την Έμμα από τα πόδια της και έβγαλε το σχοινί από το λαιμό της. Η Έμμα άρχισε να παίρνει βαθιές ανάσες και να βήχει δυνατά. Μόλις βελτιώθηκε η όραση της, η Έμμα άρχισε να τρέχει μακριά από την Ίνο. Η Ίνο άρχισε να την κυνηγάει και την ρωτούσε γιατί έτρεχε μακριά της. Όταν η Έμμα έφτασε στις σκάλες την περίμενε κάτι που ΚΑΝΕΙΣ δεν θα μπορούσε να φανταστεί. Μόλις έφτασε η Ίνο είδε την Έμμα χωρισμένη από το σώμα της, εξαιτίας ενός σιδερένιου σχοινού. Η Ίνο τρέχει βιαστικά, με δάκρυα στα μάτια της και αγκαλιάζει το κεφάλι της Έμμα. Το κεφάλι της ήταν ζεστό αλλά ήταν ήδη σε ένα καλύτερο μέρος... Δάκρυα έπεφταν στο πρόσωπο της. Αυτά τα πράσινα μάτια δεν θα ξανακλείσουν...Το χαμογέλο της και η θετική της ενέργεια δεν θα ξαναφωτίσει τον κόσμο. Ξαφνικά, πίσω από την Ίνο εμφανίζεται το μικρό κοριτσάκι με το κόκκινο φόρεμα και με ένα φρικιαστικό βλέμμα στο πρόσωπό της αρχίζει να γελάει δυνατά.

Η Ίνο πετάγεται από το κρεβάτι της. Όλα αυτά ήταν ένας φρικιαστικός εφιάλτης! Σηκώνεται από το κρεβάτι της βιαστικά, πηγαίνει στην μαμά της και λέει: 'Μαμά, αυτό το Σάββατο μπορεί να έρθει η Έμμα;' Η μαμά της την κοιτάει με απορία και λέει: 'Ποια Έμμα; Είναι κανένα καινούριο κορίτσι;' Η Ίνο τρομοκρατημένη κοιτάει την μαμά της και λέει: 'Ό-οχι μαμά...είναι η-η κολητή μου... πάντα ερχόταν εδώ...θ-θυμάσαι;' 'Τι λες παιδί μου; Δεν έχει έρθει καμία Έμμα εδώ!' Η Ίνο τρέχει στο μπάνιο και πλένει το πρόσωπο της. Κοιτάζει τον καθρέφτη και τότε εμφανίζεται το πνεύμα της Έμμα: 'Δεν υπάρχω πια...μόνο εσύ με θυμάσαι και κανείς άλλος....' Η Ίνο σπάει τον καθρέφτη, πέφτει κάτω και κλαίει ασταμάτητα...

Ήταν πραγματικότητα ή όνειρο;
Κανείς δεν ξέρει.....

ΣΥΝΤΟΜΟ ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ

Με λένε Ελένη Ζαχούρ, είμαι 13 χρονών και μένω στον Βύρωνα. Στον ελεύθερό μου χρόνο μου αρέσει να ακούω μουσική, να ζωγραφίζω και να βλέπω anime (γιαπωνέζικα κινούμενα σχέδια). Επίσης, κάνω αγγλικά και μαθαίνω μόνη μου την ιαπωνική γλώσσα.